

hvor Tjenesten maaffee kan være lettere og Tjenestetiden kortere, da udskydes en Anden derfra, som ellers ifølge Lodtrækningen var berettiget dertil. Det er een Side af Sagen. En anden er den, at vi heller ikke, naar disse Frivillige antages paa denne Maade, have nogen Garanti for, at de med Hensyn til Casereringen og Udbannelsen overhovedet vilde blive stillede fuldstændig paa samme Maade som de øvrige Menige. At det, hvis Forslaget, efterat der er reist Modstand imod Bestemmelsen, og der er blevet paapeget Ulemperne ved den, vil stee i den nærmeste Fremtid og under den nuværende Krigsbestyrelse, saalænge Krigsbestyrelsen har sine nuværende Chefer, det vil jeg gjerne troe, men jeg siger kun, at vi ingen Garanti have for, at det saaledes vil vedblive, vi have ingen Garanti for, at ikke Vedkommende meget godt kunne faae Lov til at blive boende hjemme hos deres Familie istedetfor at caserneres, eller, hvis de blive boende paa Casernen, kunne faae Tilladelse til at faae Værelse for sig selv mod en lille Erstatning osv., ingen Garanti for, at de blive paalagte just den samme Exerceertid som de Andre. Men Alt dette er for mig ikke det Børste, det Børste er, at der gjennem denne Dagbør kan staffles Aspiranter til Officereskolen Afgang, og at saaledes de blandt den egentlige Recrutmasse, der kunde ønske at gaae den Vej, see Pladserne fyldte og Agangen spærret paa Grund af denne Aabning ad den af mig her omtalte Dagbør. Jeg havde haabet, — men for en væsentlig Deel vil jeg opgive dette Haab, hvis dette Vædringsforslag ikke vedtages — at eftersom Hærens Underviisningsanstalter vare etablerede og Billaarene anlagte for dem, der vilde gaae den militaire Vej, at der ud af den almindelige Masse vilde blive tilført Befalingsmænd i et saa stort Antal, at vi vilde faae Officerer, der mere, end det ofte hidtil har været Tilfælde, sølte sig Gæt med det Folk, hvortil de hørte, med andre Ord, at Hæren vilde være bleven endnu mere folkelig, mere national fra Øverst til Nederst, end den nogenfinde hidtil har været i Danmark. Men skal det være Reglen, at de absolut skulle begynde med deres 16de eller 17de Aar, at de skulle kunne gaae Ansøgnings- eller Bevillingsveien gjennem Ministeriet, antager

jeg, at det i Reglen vil blive fra visse Classer i Samsundet, at Døren vil aabnes for Afgang til Officerclassen, og de Andre, som ere to, tre, fire Aar ældre og under mindre heldige Forhold, vilde komme til at staae tilbage, og vi af Almueclassen høist vilde faae nogle Secondlieutenanter, iøvrigt Ingen. Naar derfor den ærede Ordfører siger, at Forslaget skal tjene til at staffe os Officerer, er det netop derfor, jeg beklager Forslaget, fordi det skal tjene til paa denne Maade at staffe os Officerer. Hærløven er saaledes anlagt, at, hvis vi ikke her ved Værnepligtsloven gaae hen og vedtage forstyrrende Bestemmelser, er der aldeles ingen Tvivl om, at vi nok skulle faae Officerer, dygtige baade med Hensyn til de aandelige og de legemlige Egenstaber. Det Sidste er ogsaa værd at lægge Mærke til; thi det er klart, at man kan bedre bedømme, om Officeren duer med Hensyn til den legemlige Værfæfthed, naar han er mere udviklet, naar han antages dertil, end naar det Omvendte er Tilfældet. Det af mig stillede Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 5 er ikke et Forslag, som jeg i og for sig kan ønske vedtaget. Jeg seer selvfølgelig helst, at Forslaget under Nr. 2 vedtages, og at de øvrige Forslag under Nr. 3 og 5, saavel som mit Underændringsforslag her, forkastes; men jeg antager, at hvis Gæt af To skal være Tilfældet, saa passer Underændringsforslaget bedre ind i Lovforslaget, som det foreligger, end det af et Mindretal i Udvalget under Nr. 5 stillede Vædringsforslag. Mit Underændringsforslag til Forslaget Nr. 5 er redigeret i Øverensstemmelse med det Forslag, der af Justitsministeren var stillet til 3die Behandling her i Thinget. Der er kun den Forskjel, at jeg har tilladt mig at tilføie et Stykke i Slutningen, der lyder saaledes: „For disse Værnepligtiges Vedkommende oprettes der en særskilt Lodtrækning. De indkaldes efter deres Lodtrækningsnummer, saafremt Krigsbestyrelsen ikke ønsker at antage dem Alle.“ At de ikke kunde komme ind under den almindelige Lodtrækning, er efter de øvrige Bestemmelser i Loven givet; men naar jeg foreslaaer en særskilt Lodtrækning, saa er det for at faae en Regel for Indkaldelsen af saadanne unge